

Kun. Kazimiero Olšausko laiškas tėvams 15.XI.1952

Gyvenimas ir darbas Sibire.

Акуново,

1952 m. lapkričio 15 d.

Brangieji Tėveliai,

Norėčiau, kad šis mano laiškas atstotų mano asmeninį atsilankymą Kalėdų ir Naujų Metų šventėse. Kaištai veikiu abu, bedūmojančius savo kambarėlyj ir belaukiančius mūsų atsakymo iš ryto ša-
lelės. Aš čia tebegyvenu sveikas ir su gera nuotaika dirbu miške. Šienuet gerai uđdirbau. Taip kad ir jums nutariau padėti. Neseniai gavau pranešimą, kad spalio trylikto dienos Pa-
puno adresu pasizeta pirmoji pašto perlaida dviems šimtu rublių sumoje. Apie tai aš jau bu-
vau minėjęs vasaros pabaigoj ir labai atsipra-
šau, kad taip ilgokai turėjot laukti. Kas nuo manęs priklauso, stengiuosi savo pareidus išpildyti nedelsdamas. Prieš trejetą savaičių gavau Ma-
nytės siuntinį iš spalio dešimtos dienos. Supratau, kad dar tebegyvenate visi kupetoj. Na, ir gerai, kad Almutė apsikentė su senaisiais inamiais!

Paskutinis Tėvelio laiškas gavau rugpjūčio gale. Ma-
tyt, jam nelengva vadžioti plunksna ; visas keturias
puses. Nuo sesers ir brolių laiškus nebesulaukiu. Gal
būt, čia mano kaltė. Nes retai, retai, kada beparąšau.
Prašau perduoti mano geriausiems linkėjimus! Šio mė-
nesio pradžioje kretingiški geradari prisintė guminius
aulinukus. Jie gerai pravers paravaris. O dabar pas mus
žiema. Storai prisūigo. Ši mpto daina būna šnydėsimt
on višū laiponių opeigo. Eou apsirėnges šiltais vati-
nais rūbais ir neįoju vailokus. Maitinuosi sočiai.
Krautuvej galima apsirūpinti duona, mėsa ir ki-
tokiomis gėnybėmis. Pinigų netrūksta, darbo ir mei-
katos taip pat užtenka. Iki pasimatymo, brangieji!
Jūsų mišuks kalėdiniukai, šėnėniništa ir ma-
no daliai palikti aplotkelis. Naušindėiai meiki-
au Petra ir Bronių, kurie drauge su kitais man
šiemet visą šūzing gerumo parodė. Atsimenu jus
kasdien ir jūsų vardai visam laiskui išrašyti ma-
no širdyje! Su šūvu!

K. Kazimieras.